

Događanje naroda na uzurpiranoj državnoj zemlji: 'Nećete u Vruja resort dok smo živi mi'

 tris.com.hr/2021/07/dogadjanje-naroda-na-uzurpiranoj-drzavnoj-zemlji-necete-u-vruja-resort-dok-smo-zivi-mi/

Aleksandar Tešić

July 5, 2021



Festival bespravne gradnje i devastacije prirode na uzurpiranoj državnoj zemlji u uvali Vruja između Brela i Piska koju dvadeset godina teškom građevinskom mehanizacijom nagrđuje Stipe Latković za kojega zakoni ne vrijede, zazvučao je na prvu kao odlična zafrkancija za dokone korisnike društvenih mreža. Prosvjedni festival sa bogatim programom na bespravno izgrađenom imanju intimusa i financijera kampanje predsjednika države Zorana Milanovića, u okupiranom dijelu države u kojem institucije ne funkcioniraju, na mitskom mjestu na kojem su Hrvati sa prijevoja Dupci navodno prvi puta ugledali Jadransko more, zvučao je potpuno nadrealno.

Sa zavojite Jadranske magistrale na mitskom prijevoju **Dupci** koji razdvaja **Omišku Dinaru** od **Biokova** u čudu gledamo snagu i ljepotu prirode, masivne litice kako se strmo obrušavaju u uvalu **Vruja** koja je do nezakonitog građevinskog divljanja neimara **Stipe Latkovića** bila pristupačna samo s mora. Vidi se i odozgor da je u dvadeset godina nekažnenjeg čerupanja taj manje eksponirani biznismen rodom iz nedaleke **Žeževice** i sa vezama u vrhu države uspio ogoliti uvalu od guste borove šume, probiti, podzidati pa i

djelomično popločati pristupni makadam do svojih dvora, sazidati u kamenu turistički kompleks i ignorirati inspekcije koje samo neka pišu kazne i rješenja. Kolona parkirana uzduž magistralnih ugibališta, plahte s porukom okačene o stijene, kombi pun policije u pripravnosti, javljanja TV ekipa i nositelji festivalskih majica sa miješalicom za beton na logotipu, sugeriraju da nismo ‘džabe krečili’ iz Šibenika i da je društveni eksperiment konceptualnog ironičnog prosvjednog festivala, koliko znamo prvog takvog u svijetu, uspio.

Na gredi građevinske skele bojom ispisani putokaz ‘**Samo pomalo**’ jasno ukazuje da se po zvizdanu i nizbrdo ide s noge na nogu. Armaturne žice, kablovi, miješalice, vreće cementa, naslagani ukrasni kamen i drugi friški tragovi bespravne gradnje, još po putu otkrivaju da je privatni resort na državnoj zemlji koji izmiče zakonima države već dva desetljeća u *roh-bau* fazi konstantne nadogradnje. Na središnjem festivalskom platou pod rasvjetalim oleandrom i mladim vinogradom, među lani šalovanim kamenim zidovima, jedan od organizatora, **Boris Dežulović** nastanjen u **Pisku**, u japankama i gol do pasa, isprobava razglas i briše znoj sa čela. Još je prerano za posjedati na zidiće, palete i vreće ljepenke, festivalski prosvjednici još naviru s magistrale. Idemo dolje do plaže bez koncesije na pomorskom dobru koju bespravni graditelj smatra svojom privatnom prćijom. Jake policijske snage snimaju festivalsku situaciju sa kopna, mora i iz zraka. Prosvjedno smo se i festivalski razmilili **Latkovićevim** bespravnim imanjem. Zalazimo duboko među kamene zidove u hladovini tamarisa i rijetkih preostalih borova, a u pet popodne pasivno svjedočimo prvom festivalskom događaju – osnovama joge na bespravnim građevinama.

Atmosfera je opušteno festivalska. Osmjehujemo se jedni drugima, ne guramo se, ne proljevamo pivom, sa razglaša na građevinskim kolicima sviraju uspješnice **Hladnog piva**, predsjedniku posebno dragog **EKV-a**, **Zabranjenog pušenja...** Od viđenijih lica među svjetinom se muvaju **Ante Tomić**, **Miro Bulj** i **Marijana Puljak**, a od manje poznatih prosvjednika u oko nam upada jedan zagrunut državnom trobojnicom i jedan sa modnim detaljem platnene torbice okačene o motičicu na ramenu. Središnji plato puni se festivalskim prosvjednicima. Nevjerojatno je koliko nas ima koji smo spremi stati u obranu države od bespravnih graditelja koji svojataju dijelove njezina teritorija.

Tu su i šešir za prikupljanje donacija za buduću kampanju predsjednika države, gomila suludo ironičnih i duhovitih transparenata među kojima i ‘**ČOVIK JE OD SVOJI PARA UREDIJO PUT DA SE MORE AUTON DOĆ NA VRUJU A VI GA NAPADATE KOMUNJARE USTAŠKE**’, fotografije **Stipine** i **Zoranove** glave u prirodnoj veličini upotrebljavane za prigodno fotografiranje sebe s njima i kao lepeze za hlađenje od sparine. Poslušali smo korisnu radionicu vikend ziđanja sa savjetima za graditelje u izvedbi bauštelca-amatera, divili se kako likovno nadareniji među nama tehnikom akvarela oslikavaju betonske nakaze i kao na svakom pravom festivalu na kojem je toliko sadržaja da ne možete ni da hoćete baš sve popratiti – propustili nekako performans **Vice Tomasović** i nevidljivi **Labrović** i okrugli stol na temu kako zaustaviti iseljavanje bespravnih graditelja.

Nismo zato propustili proglaš koji su nakon izvedbe festivalske himne ‘**Zidan**’, **Alejandra Buendie** aka **Saša Antić**, popraćene sa rukom na srcu, organizatori festivala pročitali bez komentara:

-Prije dvadeset godina snage **Stipe Latkovića**, uz pomoć domaćih izdajnika, teškom su građevinskom mehanizacijom i pješaštvom okupirale uvalu **Vruja**. Bezbroj prijava, bezbroj inspekcijskih izvida i pravomoćnih rješenja o rušenju i vraćanju devastirane uvale u prvotno stanje **Stipe Latković** svih dvadeset godina sustavno ignorira, nastavljujući do danas svoju svirepu agresiju. Ukratko, na području uvale **Vruja** – na području koje je ne samo nominalni dio **Republike Hrvatske**, već i njeno pravno-formalno katastarsko vlasništvo – institucije hrvatske države ne funkcioniraju – pročitao je prvi dio festivalsko – prosvjednog proglaša **Daniel Lončar**.

– Na području **Stipine** autonomne oblasti **SAO Vruje Republika Hrvatska** nema nikakvih ovlasti. Već dvadeset godina uvala **Vruja** je tako odsječena od Hrvatske i nalazi se izvan njenog ustavno-pravnog poretku, isključena iz njenog teritorijalnog integriteta i suvereniteta. Mi smatramo da se Hrvatska ne može i ne smije smatrati slobodnom dokle god institucije države ne mogu provoditi njene zakone na cijelom njenom teritoriju. Zahtijevamo stoga od policije i Oružanih snaga Republike Hrvatske hitnu oružanu intervenciju i oslobođanje okupiranih područja – pročitala je **Andrea Topić**, a mi u publici prisnažili jednim glasnim i produženim ‘TAAKOO JEE!’

-Zahtijevamo uspostavu hrvatske vlasti nad okupiranim područjem, priključenje **Vruje** matici Domovini i njen povratak u ustavno-pravni poredak Republike Hrvatske. Zahtijevamo nadalje da se agresoru **Stipi Latkoviću** sudi po **članu 340. Kaznenog zakona RH**, koji kaže da će se onaj „*tko uporabom sile ugrozi teritorijalnu cjelovitost ili ustavno ustrojstvo Republike Hrvatske kazniti kaznom zatvora od najmanje pet godina*“ – pročitala je **Rose Fistanić**, popraćena gromkim aplauzom okupljene prosvjedno-festivalske svjetine i još jednim glasnim i produženim ‘TAAKOO JEE!’

-Konačno, zahtijevamo i hitan opoziv **Zorana Milanovića**, jer kao predsjednik Republike Hrvatske i vrhovni zapovjednik Oružanih snaga izravno podržava okupaciju teritorija RH. Tražimo da se Milanoviću zbog toga sudi po **članku 341. Kaznenog zakona RH** – po kojemu će se onaj „*tko prihvati ili prizna okupaciju Republike Hrvatske ili dijela njezinog državnog područja kazniti kaznom zatvora od najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora*“ – te po **članku 351 Kaznenog zakona**, koji kaže: „*Ako kazneno djelo iz članka 340. počini predsjednik Republike Hrvatske, predsjednik ili član Vlade RH, kaznit će se kaznom zatvora od najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora*“. Vratimo Vruju građanima Hrvatske, živjela sloboda, živjela slobodna Hrvatska! – pročitao je na koncu svoj dio proglaša **Boris Dežulović**, prekidan glasnim i žestokim povicima našeg odobravanja.

Pod kodnim imenom **Pučki pjesnik iz Piska**, uz pratnju **Jurice Pađena, Boris Dežulović** za kraj je uz ovacije začinio festival izvedbom pjesničkih obrada posvećenih **Stipi Latkoviću** i **Zoranu Milanoviću**, među kojima je najviše gorkoga smijeha izazvao prepjev domovinsko-ratne budnice ‘**Bojna Čavoglave**’, sa prigodnim stihovima ‘**Nećete u Vruja resort dok smo živi mi**’. Pada ljetna večer, valja nam do iduće zgode napuštati bespravno sagrađene kamene dvore i kretati uzbrdo pješke bespravno sagrađenim ‘protupožarnim putem’ put daleke magistrale i prijevoja **Dupci**, mitskoga mesta na kojem su Hrvati navodno prvi puta ugledali **Jadransko more**. Uspon je trajao dugih 18 minuta

sa kraćim pauzama za hvatanje daha. Vrijedio je **Festival bespravne gradnje i devastacije prirode** na usurpiranoj državnoj zemlji u uvali **Vruja** svake prolivenе kapi znoja.

Članak sufinanciran sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti



Agencija za elektroničke medije
Agency for Electronic Media







